

متن پرسش

سلام استاد: با توجه به نکته ی مهمی که فرمودید: هر دینی به اندازه توحیدی که دارد حق است. ۱. جایگاه اخروی چنین جمله ای را بیان می کنید؟ یعنی می شود چنین برداشت کرد که کسی همه ادیانی که در آن توحید می باشد اگر با شناخت هر انسانی به آن عمل کند آن شخص به بهشت می رود و تنها منحصر به اسلام و تشیع نیست؟ ۲. چنین جمله ی شما در بحث اجتماع دنیوی چه طور؟ یعنی آیا نسبت به آنها و حقوق آنها باید احترام گذاشت و آنها را به رسمیت قبول کرد؟ و با آنها ارتباط داشت؟ ۳. آیا چنین بحثی که بیان می کنید در فقه و حقوق ما یکی می باشد؟ و نظر مراجع نیز چنین هست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- آری! در روایت داریم: « آتش داخل در محل ایمان و معرفت نمی شود. «النَّارُ لَا تَأْكُلُ مَحَلَّ الْإِيمَانِ» و حال کافران و مشرکین مقیم آتش چنین است که «لا يذوقون فيها بردا و لا شرابا إلا حميما و غساقا» (در جهنم آنها نه خنکی بچشند و نه نوشیدنی، مگر آبی جوشان و چرك. ۲- چرا نه؟ ۳- در این که اهل ذمه صاحب حقوق هستند، در فقه بحث شده و در مورد نجس یا پاک بودن اهل کتاب فتاوی مختلف است. موفق باشید